

z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 70, poz. 776, z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 89, poz. 991, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 oraz z 2002 r. Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145) wykonuje spółka powołana na mocy art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 2000 r. o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2000 r. Nr 43, poz. 489, z 2001 r. Nr 63, poz. 636 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360).

Art. 61. 1. Kadencja Dyrektora Polskiego Centrum Akredytacji powołanego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 67 ust. 1, upływa z dniem 31 grudnia 2003 r.

2. Kadencja Rady do Spraw Akredytacji powołanej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 67 ust. 1, upływa z dniem 31 grudnia 2003 r.

Art. 62. Zachowują moc dotychczasowe certyfikaty wydane na podstawie odrębnych przepisów do upływu określonego w nich terminu ważności.

Art. 63. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 64. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy, obowiązują dotychczasowe przepisy wykonawcze, o ile nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy.

Art. 65. Przepisy art. 6—8, art. 12, art. 14, art. 21—24 oraz art. 44 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 66. Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44, z 1949 r. Nr 42, poz. 311, z 1970 r. Nr 29, poz. 245 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 473 i Nr 128, poz. 1408).

Art. 67. 1. Traci moc ustawa z dnia 28 kwietnia 2000 r. o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2000 r. Nr 43, poz. 489, z 2001 r. Nr 63, poz. 636 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360).

2. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej traci moc ustawa z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. z 1993 r. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 70, poz. 776, z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 89, poz. 991, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 oraz z 2002 r. Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145).

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z wyjątkiem art. 52, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1361

USTAWA

z dnia 12 września 2002 r.

o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady postępowania z odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków w portach i przystaniach morskich, a w szczególności ustala:

- 1) obowiązki podmiotów zarządzających portami i przystaniami morskimi w zakresie zapewnienia dostępu do portowych urządzeń do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków;
- 2) zasady sporządzania i zatwierdzania planów gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków;
- 3) zasady sprawowania nadzoru przez organy administracji morskiej nad przestrzeganiem przepisów ustawy;

4) zasady ustalania opłat z tytułu kosztów utrzymania i eksploatacji portowych urządzeń do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków.

Art. 2. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji oraz do statków pełniących specjalną służbę państwową.

2. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, kierując się względami ochrony środowiska morskiego, poddać wszystkim lub niektórym przepisom ustawy jednostki pływające i statki wymienione w ust. 1.

3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do portowych urządzeń do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 628 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 113,

poz. 984) oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271).

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) IMO — oznacza to Międzynarodową Organizację Morską;
- 2) Konwencji Helsińskiej 1992 r. — oznacza to Konwencję o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzoną w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346);
- 3) Konwencji MARPOL 1973/78 — oznacza to Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r. i zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101);
- 4) odpadach ze statków — oznacza to wszelkie zanieczyszczenia, powstałe w czasie eksploatacji statku, wymienione w załącznikach I, IV i V Konwencji MARPOL 1973/78, oraz odpady związane z ładunkiem, niebędące pozostałościami ładunkowymi, wymienione w wytycznych do wdrażania załącznika V Konwencji MARPOL 1973/78 — do momentu przekazania ich do portowych urzędzeń odbiorczych;
- 5) pozostałościach ładunkowych — oznacza to pozostałości jakiegokolwiek ładunku na pokładzie, w ładowniach lub zbiornikach statku, które pozostają po zakończeniu operacji przeładunkowych i czyszczenia, jak również nadwyżki ładunku i rozlewy substancji ciekłych powstałe podczas operacji przeładunkowych;
- 6) podmiocie zarządzającym portem lub przystanią morską — oznacza to podmioty utworzone na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967);
- 7) innych podmiotach zarządzających terenami znajdującymi się w granicach portów lub przystani morskich — oznacza to podmioty inne niż wymienione w pkt 6, posiadające nabrzeża, z których korzystają statki, i prowadzące przeładunki, w tym: stocznie, bazy promowe i bazy przeładunkowe;
- 8) planie gospodarowania odpadami ze statków oraz pozostałościami ładunkowymi — oznacza to plan opracowany w tym zakresie przez podmiot zarządzający portem lub przystanią morską i zatwierdzony zgodnie z przepisami ustawy;
- 9) portowych urzędzeniach odbiorczych — oznacza to wszelkie urzędzenia stałe, ruchome i pływające, przeznaczone do odbioru i gospodarowania odpadami ze statków oraz pozostałościami ładunkowymi;
- 10) statkach — oznacza to statki w rozumieniu art. 2 § 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 2001 r. Nr 138, poz. 1545 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365);

11) odpowiedniej przepustowości portowych urzędzeń odbiorczych — oznacza, że urzędzenia te zapewniają odbiór wszystkich rodzajów i ilości odpadów ze statków korzystających z portu lub przystani morskiej.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, stosuje się do:

- 1) statków korzystających z portów lub przystani morskich;
- 2) podmiotów zarządzających portami lub przystaniami morskimi;
- 3) innych podmiotów zarządzających terenami znajdującymi się w granicach portów lub przystani morskich.

2. Obowiązki statków w zakresie zdawania przez nie odpadów ze statków i pozostałości ładunkowych do portowych urzędzeń odbiorczych oraz zasady udzielania im zwolnień z tych obowiązków określa art. 10 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1361).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może wyłączyć, w drodze rozporządzenia, stosowanie przepisów ustawy w stosunku do:

- 1) innych podmiotów zarządzających terenami znajdującymi się w granicach portów lub przystani morskich posiadających nabrzeża, z których korzystają statki o ustalonym harmonogramie podróży z częstymi i regularnymi zawinięciami do tych nabrzeży;
- 2) podmiotów zarządzających stoczniami i bazami przeładunkowymi.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi zakres i tryb stosowanego wyłączenia, mając na względzie rodzaj prowadzonej działalności.

Rozdział 2

Portowe urzędzenia do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków

Art. 5. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską jest obowiązany do zapewnienia statkom normalnie korzystającym z portu lub przystani morskiej dostępu na jego terenie do portowych urzędzeń do odbioru odpadów ze statków oraz pozostałości ładunkowych w sposób i w zakresie określonym przepisami ustawy.

2. Portowe urzędzenia odbiorcze powinny posiadać odpowiednią przepustowość, a ich eksploatacja powinna być prowadzona w taki sposób, aby nie powodowało to nieuzasadnionych opóźnień w ruchu statków.

Art. 6. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską zapewnia, przez portowe urzędzenia odbiorcze, odbiór niżej wymienionych odpadów ze statków:

- 1) odpadów olejowych i ich mieszanin — wymienionych w załączniku I Konwencji MARPOL 1973/78;
- 2) ścieków — wymienionych w załączniku IV Konwencji MARPOL 1973/78;
- 3) odpadów powstających na statku — wymienionych w załączniku V Konwencji MARPOL 1973/78 z uwzględnieniem Wytycznych do wdrożenia tego załącznika, obejmujących odpady związane z ładunkiem, inne niż pozostałości ładunkowe.

2. Odbiorca ładunku jest obowiązany do zapewnienia odbioru pozostałości ładunkowych.

Art. 7. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską ma obowiązek sporządzania okresowych raportów obejmujących dane dotyczące funkcjonowania i stopnia wykorzystania portowych urządzeń odbiorczych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na względzie potrzebę monitorowania eksploatacji portowych urządzeń odbiorczych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb sporządzania raportów, o których mowa w ust. 1, oraz tryb ich opiniowania przez dyrektora właściwego urzędu morskiego.

Art. 8. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską jest obowiązany do przekazywania armatorom, kapitanom statków lub agentom reprezentującym armatora informacji o trybie i sposobie odbioru odpadów ze statków, zwanych dalej „informacjami”.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być aktualne i dostępne w każdym czasie, w tym dostępne i aktualizowane na stronie internetowej podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską.

3. Zakres i sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 1, powinien obejmować w szczególności:

- 1) lokalizację portowych urządzeń odbiorczych;
- 2) rodzaje odpadów ze statków przyjmowanych do portowych urządzeń odbiorczych;
- 3) wykaz odbiorców odpadów, oferowanych przez nich usług oraz dane umożliwiające kontakt z tymi odbiorcami;
- 4) procedury odbioru;
- 5) system opłat;
- 6) procedury informowania o niewystarczającej przepustowości portowych urządzeń odbiorczych.

4. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską może do zakresu informacji, o którym mowa w ust. 3, dołączyć informacje dotyczące odbiorców odpadów świadczących usługi związane z odbiorem pozostałości ładunkowych.

5. W sytuacji kiedy podmiot zarządzający portem lub przystanią morską nie jest w stanie przyjąć do portowych urządzeń odbiorczych określonych rodzajów i ilości odpadów ze statków, ma on obowiązek poinformowania o tym fakcie kapitana statku lub agenta re-

prezentującego armatora niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia ze statku o zamiarze przekazania odpadów ze statków.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, podmiot zarządzający portem lub przystanią morską jest obowiązany do wydania statkowi odpowiedniego potwierdzenia tego faktu i wskazania najbliższego portu lub przystani morskiej gotowej do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych.

Rozdział 3

Plany gospodarowania odpadami ze statków

Art. 9. 1. Podmiot zarządzający portem lub przystanią morską, z zastrzeżeniem ust. 2, jest obowiązany do opracowania planu gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków.

2. Inne podmioty zarządzające terenami znajdującymi się w granicach portów lub przystani morskich są obowiązane do przestrzegania planu, o którym mowa w ust. 1.

3. Plany gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków podlegają zatwierdzeniu, w trybie decyzji administracyjnej wydanej przez:

- 1) wojewodę — dla portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, po jej uprzednim uzgodnieniu, w trybie decyzji administracyjnej, z dyrektorem właściwego urzędu morskiego;
- 2) starostę — dla innych portów i przystani morskich, po jej uprzednim uzgodnieniu, w trybie decyzji administracyjnej, z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się potrzebą ujednoczenia procedur związanych z zatwierdzaniem portowych planów gospodarowania odpadami, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres portowych planów gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków;
- 2) zakres i wzór wniosku w sprawie zatwierdzania tych planów oraz tryb ich składania i zatwierdzania;
- 3) warunki, jakie powinny spełniać plany, programy i inne opracowania dotyczące gospodarowania odpadami ze statków oraz pozostałościami ładunkowymi, sporządzone przed dniem wejścia w życie ustawy, aby mogły być uznane jako spełniające wymagania jej przepisów.

Rozdział 4

Opłaty związane z gospodarowaniem odpadami ze statków i pozostałościami ładunkowymi ze statków

Art. 10. 1. Statki wnoszą opłatę za odbiór odpadów ze statków, zwaną dalej „opłatą”, stanowiącą część opłaty tonażowej, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przysta-

niach morskich, w sposób i w trybie określonym przepisami tej ustawy.

2. Opłata jest pokrywana przez statek bez względu na to, czy korzysta on, czy nie korzysta z portowych urządzeń odbiorczych.

3. Opłata obejmuje następujące kategorie odpadów ze statków:

- 1) odpady olejów i ich mieszanin z wodą z przestrzeni maszynowej, takie jak wody zęzowe, szlamy i zużyte oleje przepracowane — wymienione w załączniku I Konwencji MARPOL 1973/78;
- 2) odpady powstające na statku — wymienione w załączniku V Konwencji MARPOL 1973/78, włączając w to odpady związane z ładunkiem, inne niż pozostałości ładunkowe, zgodnie z Wytycznymi do wdrożenia przepisów załącznika V;
- 3) ścieki — wymienione w załączniku IV Konwencji MARPOL 1973/78.

4. Odbiór dodatkowych ilości odpadów ze statków nieobjętych opłatą tonażową następuje za opłatą dodatkową.

5. Odbiór odpadów ze statków w czasie i w warunkach innych niż ustalone przez zarządzającego portem lub przystanią morską w przepisach portowych następuje za opłatą specjalną.

6. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 4 i 5, ustala zarządzający portem lub przystanią morską.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 1, 4 i 5, są wnoszone przez statek na rzecz podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską.

Art. 11. 1. Koszty odbioru i gospodarowania pozostałościami ładunkowymi pokrywa odbiorca ładunku.

2. Tryb i wysokość opłat za odbiór pozostałości ładunkowych ze statków jest ustalany w umowie zawartej między odbiorcą ładunku a odbiorcą odpadów świadczącym tę usługę.

Rozdział 5

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy

Art. 12. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej za pośrednictwem dyrektorów właściwych urzędów morskich.

2. Inne organy administracji publicznej sprawują nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy w zakresie i trybie określonym odrębnymi przepisami.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 13. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156

oraz z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helińską 1992”,”;

2) w art. 5, w art. 15, w art. 16 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 21 w ust. 1 w pkt 3, w art. 22 w ust. 1 i 2 oraz w art. 23 w ust. 1 i 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Konwencja helińska” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Konwencja Helińska 1992”;

3) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Zabrania się:

1) spalania odpadów innych niż odpady powstające w wyniku normalnej eksploatacji statku:

a) na każdym statku znajdującym się w polskich obszarach morskich;

b) na statkach o polskiej przynależności, znajdujących się w obszarze Morza Bałtyckiego,

2) spalania odpadów powstałych w wyniku normalnej eksploatacji statku na statkach znajdujących się w obszarze polskiego morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10.1. Kapitan statku, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu mniej niż 12 osób, przed zawinięciem do portu znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do poinformowania portu o odpadach znajdujących się na statku.

2. Kapitan statku o polskiej przynależności, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu mniej niż 12 osób, przed zawinięciem do portów państw stron Konwencji Helińskiej 1992 i portów państw członkowskich Unii Europejskiej jest zobowiązany do poinformowania portu o odpadach znajdujących się na statku.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji portom oraz zainteresowanym podmiotom o odpadach znajdujących się na statku, zakres wymaganych informacji, wzory obowiązujących formularzy, biorąc pod uwagę przepisy art. 5, 7 i 12 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1361).

4. Statek podczas postoju w porcie, przystani morskiej lub stoczni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 5 i 8, zdać do portowych urzędów odbiorczych wszystkie odpady i pozostałości ładunkowe, których zrzut do morza nie jest dozwolony na Morzu Bałtyckim.
 5. Statek może zatrzymać znikome ilości odpadów, których oddanie do portowych urzędów odbiorczych jest nieuzasadnione.
 6. Organy portowej inspekcji sanitarnej mogą uzależnić przyjęcie odpadów ze statków oraz usunięcie wód balastowych od wyniku przeprowadzonej inspekcji.
 7. Organizację i system opłat za odbiór odpadów ze statków oraz pozostałości ładunkowych określają przepisy ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków.
 8. Dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu statkom odbywającym podróżę morską na stałych liniach żeglugowych.
 9. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na uwadze względy ochrony środowiska morskiego, określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb udzielania zwolnień z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów w porcie.”;
- 5) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
- „Art. 10a.1. Armator statku przewożącego ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające, zdążającego do portu morskiego lub na kotwiczowiska położone w polskich obszarach morskich, a także statek wychodzący z portu morskiego, jest obowiązany odpowiednio przed przybyciem lub wyjściem statku poinformować dyrektora właściwego urzędu morskiego o rodzaju przewożonego ładunku, zamierzonej trasie i czasie podróży oraz stanie bezpieczeństwa statku.
 2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na uwadze potrzebę stworzenia jednolitych procedur informowania dyrektorów urzędów morskich, określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przekazywania oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1.”;
- 6) w art. 16 w ust. 3 wyrazy „załącznika V Konwencji helsińskiej” zastępuje się wyrazami „Konwencji Helsińskiej 1992”;
- 7) w art. 19 w pkt 1 wyrazy „w art. 9 ust. 4 Konwencji helsińskiej” zastępuje się wyrazami „w Konwencji Helsińskiej 1992”;
- 8) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi:
 - 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu,
 - 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa,
 - 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego i jego elementy składowe,
 - 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu,
 - 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu,
 - 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie.”;
- 9) w art. 26 w pkt 1:
- a) w zdaniu wstępnym po wyrazach „Konwencji MARPOL 1973/78” dodaje się wyrazy „i Konwencji Helsińskiej 1992”;
 - b) lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) przeprowadzić, na statku w porcie lub bazie przefadunkowej na morzu, inspekcje w zakresie i trybie przewidzianym w art. 28 oraz kontrole ksiąg zapisów olejowych, ładunkowych i odpadów powstających na statku w celu ustalenia, czy ze statku nie dokonano zrzutu szkodliwych substancji z naruszeniem postanowień Konwencji; wyniki inspekcji ujmuje się w sprawozdaniu, które przekazuje się kapitanowi statku,”;
- 10) w art. 28 w ust. 3 po wyrazach „wptynąć na” dodaje się wyraz „nieuzasadnione”;
- 11) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:
- „Art. 36a. Armator statku przewożącego ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające, który nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 10a, podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.”;
- 12) w art. 37:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) nie prowadzi w sposób zgodny z wymogami Konwencji MARPOL 1973/78 książki zapisów

- olejowych, ładunkowych i odpadów powstających na statku,”,
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) powoduje zanieczyszczenie środowiska morskiego,”,
- c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) narusza przepisy dotyczące zdawania odpadów do portowych urzędzeń odbiorczych i nie informuje portu o odpadach ze statków znajdujących się na statku lub pozostałościach ładunkowych,”,
- d) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) narusza przepisy dotyczące spalania odpadów na statku,”;
- 13) użyte w ustawie każdorazowo w różnych przypadkach wyrazy:
- a) „Minister Transportu i Gospodarki Morskiej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki morskiej”,
- b) „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”,
- c) „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) zapewnienie dostępu do portowych urzędzeń odbiorczych odpadów ze statków w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwiania.”;
- 2) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opłatę tonażową pobieraną za wejście statku do portu i wyjście statku z portu, przejście statku tranzytem przez obszar portu, zapewnienie odbioru odpadów ze statków w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwiania, która nie może być wyższa niż 1,10 euro za jednostkę pojemności brutto (GT) statku,

2) opłatę przystaniową pobieraną za korzystanie przez statek z nabrzeża lub przystani, która nie może być wyższa niż 0,17 euro za jednostkę pojemności brutto (GT) statku,”.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 1991 r. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1321 oraz z 2001 r. Nr 129, poz. 1441 i Nr 138, poz. 1546) w art. 42 w ust. 2 w pkt 14 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) wydawania oraz uzgadniania decyzji wynikających z przepisów ustawy o portowych urzędzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 16. Przepis art. 6 ust. 1 pkt 2 stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie załącznika IV Konwencji MARPOL 1973/78.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1362

USTAWA

z dnia 13 września 2002 r.

o napojach spirytusowych.

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) kategorie i zasady wyrobu napojów spirytusowych;
- 2) zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych oraz obrotu tymi napojami.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) alkohol etylowy rolniczy (spirytus rektyfikowany rolniczy) — alkohol etylowy uzyskany w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej produktów rol-

niczych (surowców) lub w wyniku innych procesów technologicznych, o określonych właściwościach fizykochemicznych i organoleptycznych, który nie ma właściwości napoju spirytusowego;

- 2) aromatyzowanie — użycie przy wyrobie napojów spirytusowych co najmniej jednej substancji naturalnej lub preparatu aromatycznego, ewentualnie substancji aromatycznej identycznej z naturalną, dopuszczonej na podstawie przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia;